

GOIGS EN LLOANÇA
DE
NOSTRA SENYORA DE CASTELL-LLEBRE
PATRONA DE LA BARONIA DE PERAMOLA
BISBAT D'URGELL

Puix entre penyes, Maria,
voleu ésser venerada:
*Siau nostre empar i guia,
de Castell-llebre invocada.*

El Baró de Peramola
vostra imatge va trobar,
quan del riu Segre a la vora
es divertia en caçar;
una llebre va aixecar
que en Vós quedà refugiada.
Siau...

De tan sortosa ventura
el Senyor quedà admirat,
i us venera, Verge pura,
a vostres plantes postrat;
i a Peramola aviat
porta joia tan preada.
Siau...

Molt poc temps vostra imatge
de la vila fou tresor;
només en féreu estatge.
un dia de dolç enyor.
Tornar volgué vostre amor
al lloc on fóreu trobada.
Siau...

Fer-vos aquí una capella
tot el poble va votar,
i els devots troben en ella
l'auxili més singular.
Volgueu, Mare, demostrar
que sou de tots advocada.
Siau...

El Ròdol, que ens fa memòria
d'un prodigi continuat,
del Segre - cosa notòria -
intacta sempre ha quedat.
Per Vós mai no ha triomfat
la passió més desbocada.
Siau...

Tres llums, oh divina Aurora,
alguns dissabtes d'Advent
i de setembre, a certa hora
s'han vist pujar clarament.
Sigui amb vostra llum ardent
la nostra ànima inflamada.
Siau...

Tots els anys, en processó,
pugen moltes poblacions:
Aguilar, Cortiuada i Ponts,
com Oliana i Tragó;
Peramola amb devoció
entre totes s'ha esmerada.
Siau...

La salut en malaltia,
aigua en l'esterilitat,
per Vós, oh Verge Maria,
promptament Déu ens ha dat.
El Cel per vostra pietat
ens lliuri de predregada.
Siau...

Tants miracles, Reina, obreu,
que excedeixen tot guarisme,
de les forces de l'abisme
i del mal ens deslliureu.
Tot enemic aterreu,
com torre fortificada.
Siau...

Sou d'aquesta Baronia,
la defensa i baluard;
tot el veïnat confia
en aquest potent resguard,
i tenim en vostre esguard
la millor vida afermada.
Siau...

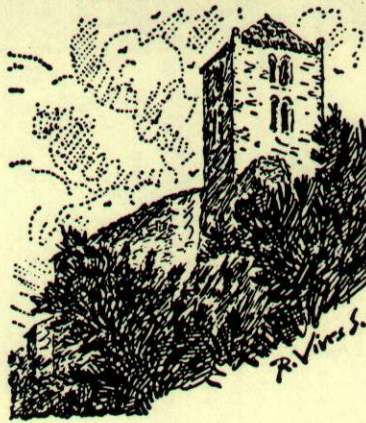
Puix entre penyes, Maria,
voleu ésser venerada:
*Siau nostre empar i guia,
de Castell-llebre invocada.*

℞. *Preguem per nosaltres santa Mare de Déu. ℞. Perquè siguem dignes de les promeses de Crist.*

P R E G U E M

Concediu, o Déu misericordiós, un confort a la nostra fragilitat; perquè, mentre anticipem la festivitat de la gloriosa Mare de Déu, amb l'auxili de la seva intercessió, ens redreccem de les nostres iniquitats.

Pel mateix Senyor nostre.

Les muntanyes del contorn de Castell-llebre, al costat esquerre del riu Segre, a les terres del pre-Pirineu, devien ésser poblades ja en les èpoques prehistòriques, a jutjar per les pintures rupestres descobertes al roc de Rumbau. Aquestes pintures palesen les primeres inquietuds religioses dels més llunyants avantpassats nostres.

Després, els cristians, en aquest indret, bastiren també un temple. Tal vegada una esglésiola visigòtica.

Aquest monument, que ha sofert diverses reconstruccions com ho denota la nau de transició, quelcom posterior a l'absis, i la torre campanar, ha estat restaurat amb considerables despeses.

La imatge de Maria (Nostra Senyora de Castell-llebre) que presideix el temple, és una talla gòtica de 18 cm. d'alçada, d'alabastre. La imatge representa la Mare amb el Fill al braç esquerre i en la mà dreta porta una flor.

“Conta la tradició que l'ermita fou construïda en l'època medieval, en virtut d'un succés curiós: Trobant-se el senyor feudal de Peramola caçant en les voreres del riu Segre i en el lloc conegut pel RODOL, va sorprendre una llebre; la perseguí amb el seu cavall i va atrapar-la al cim d'un pujol on s'havia aturat, acollint-se al peu d'una imatge de la Mare de Déu. La vila de Peramola va construir per tal motiu l'ermita coneguda per la MARE DE DÉU DE CASTELL-LLEBRE”. Antiga parròquia que des de primers de segle constitueix un agregat de la de Peramola.

A uns 8 km. d'Oliana i a menys de 4 de Peramola “un camí retallat en la crosta de la muntanya dóna accés a l'ermita romànica que, com un sentinella, guaita les aigües del Segre” i les fèrtils terres de la Plana.

I abans de cloure aquest curt retall històric, em plau d'assabentar-vos que tots els anys, el tercer diumenge després de Pasqua, s'hi celebra un gran aplec.

Ramon Porredon, Prev.

Entrada *Resposta 3/4*

Puix ca-tre panys, Ma-ri-a, vo-leu ésser ve-ne-ra-da: Si au nos-tre em-par i gui-a, de Cas-tel-le-bre in-vo-ca-da. De Cas-tel-le-bre in-vo-ca-da.

Cobles

El Ba-ró de Pe-na-mo-la vos-tra i-ma-tge va tro-bar, quan del riu Se-gre a la vo-ra es di-ver-ti-a en ca-sar; u-na lle-bre va a-i-xe-car que en l'ós quedà re-fu-gi-a-da: Si au

Ricard Vives i Sabaté imprimí aquesta edició a Vilanova i la Geltrú.

Goigs número 8 i 7 de la col·lecció de l'impressor.

Dipòsit legal B. 24925 - 1975

ES. MARIANA